

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Η Ακρόπολις εφολιοκρείτο από τους Τούρκους επί έντεκα μήνες και άπηλευθερώθη στις 31 Μαρτίου 1833.

— Μεταξύ των θαλασσοπόρων οι όποιοι άνεχάλιψαν κ' έξεφρόνησαν διάφορα μέρη της Ν. Αμερικής και τη Γη του Πυρός, ανακατέλετο και ο Ίωάννης ή Άποστόλης Βαλερίνος Φοκιάς, Έλληνας εκ Κεφαλληνίας.

— Ο άειμνηστος βασιλεύς μας Γεώργιος είχε 31 άνότητα παράσημα διαφόρων κρατών και έφερε τον τίτλο του ναύαρχου του Δανικού, του Γερμανικού και του Αγγλικού ναυτικού.

— Έκτός αυτών ήταν διοικητής του Ρωσικού πεζικού συντάγματος Νέβσκι και συνταγματάρχης του 99ου Αυστριακού συντάγματος.

— Επίσης ο βασιλεύς Κωνσταντίνος είχε 22 μεγαλοσταύρους Ξένων κρατών και ήταν αντίστράτηγος του Ρωσικού συντάγματος Νέβσκι και αντίστράτηγος του 2ου πεζικού συντάγματος της Πρωσικής φρουράς.

— Στην Ελλάδα κατά το έτος 1907 έπήρχαν 38 γυμνάσια και 286 Έλληνικά σχολεία.

— Η έν Άρχει έθνική συνέλευσις των Έλλήνων συνέκλήθη στα 1829.

— Στις 13 Αύγουστου 1831, ο ναύαρχος Άνδρέας Μιαούλης έκδικούνησιν την Κηφισσίδα, έμπυλόνησιν στον Πορθο τρία έθνικά πλοία, επί των όποιων όμοσ είχε δικαιώματα ιδιοκτησίας.

— Ο Υδάτος Λάλαρος Κοινοβουλευτής προσέφερε στο κράτος ός δάνειο κατά την Έπανάστασι έν όλο 2. 900.000 τάλληρα.

— Ο άειμνηστος ποιητής και φιλόλογος Δημ. Βερναρδάκης άπέβησιν στη Μυτιλήνη στα 1906.

— Ο περίφημος στρατάρχης της Ρωσίας Ίβραήμ πασάς καταγόταν από την Πάργα της Ηπείρου.

— Το άρχαιότερο χαρτονομίσμα τυπώθηκε στην Κίνα στα 1368.

— Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο πουλιόνται 5 εκατομμύρια Εδάγγελια.

— Στην Αυστρία πολλοί άραβιομισμηνο άντι δακτυλιόδη φορονη βασιζότα.

— Τα μόνα ζώα που δέν μπορούν να κοιμηθήσων είνε ή γκαυήλιες.

— Κάθε τόνοσ θαλασσινού νερού περιέχει έναν κάκο καθαρό χυμού.

— Η Βραζιλία παράγει περίοον 500.000 τόννοσ καφέ το έτος.

— Ο μέγας μοναχοσυνέτησ Βέρδι άγαπούσε πολύ την Ιταλία.

— Το άλαόητο των Ίαπωνών άποτέλεται από 47 γράμματα, τών δε Κινέζων από 214.

— Ο Κινέζος τί σούτα την τρώει στο τέλος του γευμάτου.

— Κατά τόν γεωμώνα περισσότερο κέρδι κáνει στις πέντε το πρσί.

— Οι άόνησες έχων καρδιά μεγαλίτερη από τις γυναίκες.

— Η πρώτη άνθολογία, δηλαδή άνθολογή έλλεκτών ποιημάτων, έγινε από τόν Μελέαγρο το Σύριο, ό όποιος ήμασε κατά τόν Ιου αιώνα π. Χ.

Ο... ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ
Ο Βασιλεύς της Ρουμανίας Κάρολος με την αδελφή του Βασιλισσά της Σερβίας Μαριώρα, κατά την παιδική τους ηλικία.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑΣ

(ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΛΟΥΙ-Σ)

Μιά μέρα ή καλή Μοίρα κατέβηκε στη γη για να μοιράσει στις θυγατέρες της τα δώρα που έφερον γι' αυτές άτ' τόν ουρανό.

Έβαλε λοιπόν τόν νάνο πού την ακολουθούσε να σαλλίση κ' άμέσοσ από κάθε χώρα έτρεξε κ' από μία κοπέλλα, κ' έλεσ αυτές ή κοπέλλες γονάτισαν μπρός στο θρόνο της καλής Μοίρας και φίλισαν τα χείρα της σανόάλλα...

Τότε ή καλή Μοίρα σηκώθηκε κάμπω και τούς ελε: — Όέλω να μίν παραπονεθι χαιμένα από σάσ για το χάρισμα πού θά της δώσω. Δέν μπορείτε να πάρετε όλεσ το ίδιο, γιατί τότε το δώρο θάκανε την άξία του. Μα ούτε και είνε στο χέρι μου να σάσ χαρίσω ό,τι θέλω έγώ...

Κι' ή καλή Μοίρα, άφού τελείωσε το σύντομο αυτό λόγο της, άρχισε να μοιράζει τα δώρα της.

Στην Ίσπανία έδωσε μιá κόμη τόσο μαύρη και τόσο μακρά, πού μπορούσε να σκεπαστή μ' αυτή άνν με μαντίλλα.

Στην Ιταλία έδωσε μάτια ζοφά και φλογερά σαν τις φλόγες του Βεζουβίου πού λάμπων μέσα στη νύχτα.

Στην Τουρκία έδωσε παχιά σόμα και υπερβολική ήδυστάθεια.

Στην Αγγλία έδωσε το βόρειο σέλας για να βάρη μ' αυτό τα μάγουλά της, τα χείλη της και το λαμό της.

Στη Γερμανία έδωσε θαμνάκια δόντια και καρδιά αισθηματιχά πού να αναγκάζητν στον έρωτα.

Στη Ρωσία έδωσε μεγαλοπρέπεια και παράσημα βασιλίσσας.

Έπειτα έβαλε την εθιμία στο στόμα της Ναπολιτάνας, την έξηννάδα στο κεφάλι της Ίσλανδής και την καλωσθηρία στην καρδιά της Φλαμανδής.

Κι' άφού δέν της έμεινε πιά κανένα δώρο, σηκώθηκε να φύγει.

Άζαφνα όμοσ μιá νέα κοπέλλα έτρεξε ξοπίσω της και της φώναξε:

— Κι' έμένα τι θά μου δώσης, καλή μου Μοίρα; Δέν θά δώσης τίποτα σε μένα;

— Η νέα αυτή ήταν ή Παριζιάνα.

— Η καλή Μοίρα πού κατέβηκε άτ' το γαλάζιο ουρανό για να μοιράσει τα δώρα της σ' όλεσ τις κοπέλλες του κόσμου, την είχε ξεχάσει...

Κι' ή μαργιόλα ή Παριζιάνα την κάταξε τώρα μ' ένα βαθύ παράπονο, έτοιμη να κλάψη.

— Πώς! Σέ λησιμόνησα εόένα, κόρη μου; της ελε.

— Ναι, με ξεχάσεσ και δέν μου χάρισεσ τίποτα.

— Ήσων παρπολό κοντά μου και γι' αυτό δέν σ' είδα. Άλλά τι να κάνω τώρα για σένα, άφού το σκευόλι μου με τα δώρα είνε άδειάο...

— Η καλή Μοίρα σόλογιστηκε λίγο κ' έπειτα κρούστηκε γρόφο της όλεσ τις κοπέλλες πού τις είχε πείσει:

— Ξέρω καλά πώς άφού είντε όμοίεσ θάχετε καλή καρδιά. Μονάχα είντε λοιπόν μπορείτε το λάθος πού μου ξεργνή. Σάσ παρακαλώ να δώσετε όλεσ κάτι τι άτ' το χάρισμα σας στην άδερφή σας την Παριζιάνα, για να μη μείνει παραπονεμένη. Λίγο θά δώσετε, άλλ' αϊτηνήσ θά της γίνι πολύ...

Μπορούσαν ή πανέμορφεσ κοπέλλες ν' άρνηθών τίποτε στην καλή Μοίρα πού τούς είχε φανεί τόσο γενναίόδωση;

— Ναι της δώσαμε... Ναι της δώσαμε... φωνάζων πρόθυμα.

Πέρασαν λοιπόν όλεσ με τη σειρά τους μπρός άτ' την Παριζιάνα και της άψησαν ή μιá λίγη λάμψη άτ' τα όφθαλμά μου μάτια της, ή άλλη λίγο ροδαλό χρώμα άτ' τα μάγουλά της, ή τριτή ένα μέρος από την εθιμία της, κ' ό,τι είχε τέλος πάντον ή καρδιά.

Κι' έτσι ή Παριζιάνα πού ήταν όσ τότε ψαχιά και παραφρονημένη γίνηκε σε μιá στυγία κ' από πλούσια σε χάρες άτ' όλεσ τις συντοφισσές της.

Δέν της έλειπε πιά τίποτα. Είχε άτ' όλα τα δώρα και καθένα της έταίριζε πολύ όφθαλά.

— Η καλή Μοίρα της έφριξε τότε μιá ματιά γευστή ικανοποίησι, και χαμογέλασε εύχαριστημένα.

— Τώρα, κόρη μου, της ελε, έχεις άτ' όλα. Είσαι ή πού γλεκειά κοπέλλα του κόσμου. Έχεις όλεσ τις χάρες άπάνω σου. Γι' αυτό θά σε πουήνε πού πολύ από τις άλλες γυναίκες...

Αλλά ελε ή καλή Μοίρα και πέταξε ψηλά, στα γαλανά τ' ουρανού δώματα.

ΠΙΕΡ ΛΟΥΙ-Σ

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Φέλιεσ να γίνης εύτυχής για μιá μέρα; Φόρεσ καινούργια ρούφα. Για μιá βδομάδα; Σφάξε ένα γουοφίνο και διασκέδασε. Για ένα μήνα; Κέρδισε μιá δισκ. Για ένα χρόνο; Παντρέψου. Για όλη σου τη ζωή; Έσο τίμοσ.

